

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg har følgende indtegnede til korte bemærkninger: Hr. Frank Aaen, fru Pia Kjærsgaard og hr. Martin Henriksen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er helt korrekt, når fru Charlotte Antonsen påpeger, at det var frygten for et fald i beskæftigelsen, der primært fik franskmændene til at stemme nej, og det er på den måde også en afstandtagen over for det nyliberale projekt, som traktaten er udtryk for. Det er for os det helt centrale, at den er med til at forhindre muligheden for at sikre social tryghed og beskæftigelse i landene.

Derfor er mit spørgsmål til Venstres ordfører: Hvad er så en jasisgers svar på den problemstilling? Hvad er egentlig talt Venstres svar til franskmændene? Er det bare det, at de er galt afmarcheret, eller er der noget galt med traktaten, som Venstre vil diskutere seriøst?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg synes da, det var en udmærket idé, hvis Frankrig så lidt til Danmarks side, hvad angår beskæftigelsesområdet, ikke fordi jeg mener, det har så meget med den her debat at gøre, men jeg vil da gerne svare ordføreren.

Det er jo velkendt, at vi har en dansk model i Danmark, og at de i øvrigt i Storbritannien og de østeuropæiske lande har en helt anden type arbejdsmarkedsmodel, end de har i Sydeuropa. Noget tyder i øjeblikket på, at den sydeuropæiske model er blevet for kompliceret og for tung, den er for svær at omstille. Derfor har de nogle problemer og har haft det over længere tid i Tyskland, de har også nogle problemer i Frankrig, fordi arbejdsmarkedet simpelt hen ikke er fleksibelt nok.

Så mit gode råd til franskmændene, selv om det er et lidt mærkeligt sted at stå og sige det, er, at man måske i Frankrig også skulle overveje lidt »flexicurity«, som jo er blevet betegnelsen for den danske model i Europa. Det er en god idé.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er dér, Venstres ordfører tager helt fejl, og det er dér, franskmændene har set ret: Den nyliberalisme, der er stadfæstet i traktaten, som siger, at der skal være mulighed for, at alle kan

underbyde hinanden på løn- og arbejdsvilkår, er jo det, der er hele kernen. Den er, at man skal kunne underbyde hinanden på løn- og arbejdsvilkår. Det betyder dels arbejdsløshed, dels job-sikkerhed, dels et stort pres nedad på folks løn- og arbejdsvilkår. Det er den usikkerhed, som er nyliberalismens model. Det er den, franskmændene har fået øje på, og derfor stemmer de nej.

Det er derfor, det er fantastisk, at det svar, fru Charlotte Antonsen bare giver, er: Mere liberalisme, mere liberalisme, så skal I nok komme i arbejde, så skal I nok få social sikkerhed. Det er jo præcis det, franskmændene har sagt nej til.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Frank Aaens andet spørgsmål kom så heller ikke til at handle om forfatningstraktaten, men derfor skal jeg da gerne svare alligevel.

Den model, som hedder fri konkurrence og det, som vi vedtog i 1986 i Danmark ved en folkeafstemning, nemlig det indre marked, er grundlaget i EU, og det vil det stadig væk være. Der er sådan set ikke noget nyt i det.

Vi har en Lissabonproces kørende i Europa, som vi måske skulle tænke lidt mere op under, så vi i Europa som sådan i højere grad forsøgte at løfte i flok. Men den kan også let komme til at lide lidt under, at vi ikke har fået gennemført forfatningstraktaten, for også på beskæftigelsesområdet bliver der jo bedre muligheder for med den nye forfatningstraktat at træffe beslutninger, fordi det bliver lettere at få et kvalificeret flertal på områder, hvor vi i forvejen kan gennemføre politik.

Så det ser faktisk meget godt ud med arbejdsløsheden, hvis vi kunne få lov at komme videre med ratifikationsprocessen.

Kl. 14.00

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes, at det, som fru Charlotte Antonsen giver udtryk for, præcis er, hvad vi længe har sagt i Dansk Folkeparti. Man lægger sagen ud til en folkeafstemning, og det, befolkningen kan få lov at tage stilling til, er, at de kan stemme ja, eller de kan stemme ja. Sådan er det. For et ja er ikke noget problem, men et nej er et meget stort problem.

Så vil jeg godt spørge fru Charlotte Antonsen: Hvis man nu fastholder, som regeringen eller jupartierne i øvrigt alle sammen gør, at befolkningen som udgangspunkt skal stemme den 27.